

02. 02. 2014. – SVIJEĆNICA,
Prikazanje Gospodinovo

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Blaž, Vlaho, Tripun
- **Utorak:** - Izidor, Eutihije, Ivana
- **Srijeda:** - Agata, Dobrila, Modest
- **Četvrtak:** - Pavao Miki, Doroteja
- **Petak:** - Rikard, Teodor
- **Subota:** - Jeronim Emiliani, Mladen

M I S E S U:

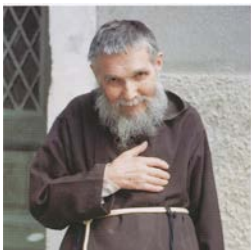
Cesarica : 9 sati + Ana Smojver i svi pokojni
L. Šugarje: 11 sati: + Ive Tonin i Ana Ivina Šikić
Prizna-sv. Ivan 12 sati

-Danas je Međunarodni dan života, i
-Dan osoba posvećenog života.
- **Sutra je sveti Blaž** -
blagoslov grla nakon večernje mise.

**ZAVRŠETAK BISKUPIJSKOG POSTUPKA ZA
PROGLAŠENJE BLAŽENIM fra ANTE TOMIČIĆA**

U KAPUCINSKOJ CRKVI Gospe Lurdske (na Žabici)

u Rijeci, u nedjelju 9. veljače 2014. misom koju će u 12 sati predvoditi mons. dr. Ivan Devčić u zajedništvu s biskupima cijele Riječke Metropolije, - svečano završava biskupijski postupak za **proglašenje blaženim sluge**

Božjega našeg subrata fra Ante Tomičića.

Ovo je veliki događaj za nas, našu Provinciju te se pozivaju svi koji mogu poći da sudjeluju u ovom velikom slavlju. Nakon toga, uz naše molitve, postupak se nastavlja u Rimu.

Poslužite se vjerskim tiskom na stoliću.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag
Župnik: fra Josip Grivić
Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

02. 02. 2014. – SVIJEĆNICA,
Prikazanje Gospodinovo

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 03. VELJAČE

17, sati

Utorak, 04. VELJAČE

17,00 sati

Srijeda, 05. VELJAČE

17,00 sati

Četvrtak 06. VELJAČE

17,00 sati: + Rozalija Devčić

Petak, 07. VELJAČE

17,00sati:

Subota, 08. VELJAČE

17,00 sati

09. 02. 2014. –
04. Ned./god

Cesarica : 9 sati +

Karlobag: 10 sati - Pro populo

L. Šugarje: 11 sati: + Mica, Mile i Kruno Devčić

Prizna-sv. Ivan 12 sati

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

02. 02. 2014.

God. IV., br. 119.

Ovaj je evo postavljen na propast i
uzdignuće mnogima

Priča jedne svijeće

- uz **blagdan Svijećnice**

Zapalili ste me i gledate moje svjetlo, radujete se jasnoći i toplini koju darivam.

Veselim se da smijem gorjeti za vas, da nije tako, ležala bih možda negdje u staroj kutiji bez ikakve koristi.

Smisao dobivam tek po

tome što gorim.

Ali, dobro znam, što dulje gorim, to kraća postajem, to se više bližim svojem kraju.

- Izgorjela je! – reći ćete, a ono što je od mene ostalo, bacit ćete.

Znam, za mene postoje uvijek ove dvije mogućnosti: ili ostajem u kutiji nedirnuta, zaboravljena u tami, ili gorim, postajem sve kraća, dajem sve što imam.

U korist svjetla i topline dovedim sebe kraju. Ipak mislim da je ljepše i pametnije ako smijem nešto dati od sebe nego ostati hladna i ležati u mračnoj kutiji... - Gledaj, isto je tako s vama ljudima: ili se povučete, ostanete sami za sebe i sve je hladno i prazno, ili se približite ljudima i darujete im od svoje topline i ljubavi i tek onda dobiva vaš život smisao: On je ispunjen.

Ali znajte i to da za ovo morate dati nešto od sebe samih, nešto od svoje radosti, od svoje srčanosti, od svojega smijeha, možda i nešto od svoje tuge. I ne treba bojažljivo razmišljati o tome kako ćete sačuvati sami sebe. Mislim da samo onaj koji druge veseli, postaje još veseliji. Samo onaj koji je svjetlo drugima, sam će primati svjetlo.

Što više gorite za druge, to će svjetlije biti u vama samima. Mislim da su mnogi ljudi samo zato tmurni i neraspoloženi jer se plaše biti ovdje za druge, donositi drugima svjetlo.

Tuže se i neprestano mrmljaju na teška vremena. Još nisu shvatili: ovo jedno jedino svjetlo koje gori više je vrijedno nego sva tama svijeta. Dopustite, dakle, da vas malo ohrabrim ja, sitna, mala svijeća.

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(12. nastavak)

Nedjeljni odmor - naše vrijeme za Gospodina

Da bi naš susret s Gospodinom bio što bliskiji i dublji, nedjeljom ne radimo, nego slavimo sv. misu, odmaramo i obnavljamo svoje snage za novi tjedan. Nedjeljom ne radimo ne samo zbog odmora - uostalom, možemo se odmarati neki drugi dan u tjednu - već da imamo vremena za Boga, da budemo slobodni za slavljenje svete mise. Naše poslanje, kao čovjeka i kao kršćanina, jest slaviti, častiti i hvaliti Boga zbog njegovih divnih djela prema nama.

Nedjeljni nas odmor oslobađa zauzetosti pretjeranim radom koji čovjeka čini tvrdim prema drugima i nagoni da zanemaruje svoju dušu. Stoga je potrebno da

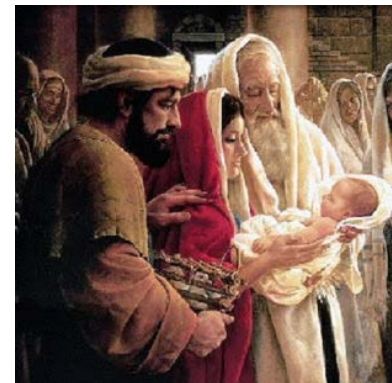
se bar jednom tjedno okrene prema sebi i prema Bogu, isključi mo iz svojih planova i uzdignemo nebeskim vrijednostima. Svaka nedjelja je dan Kristova uskrsnuća - "mali Uskrs". Zato treba Bogu zahvaliti i s braćom i sestrama radosno slaviti.

Sveta vremena

I za drugovanje s Bogom treba pronaći i odrediti neko vrijeme. Zato govorimo o svetim vremenima. U danu je takvo sveto vrijeme doba jutarnje, podnevne i večernje molitve. U tjednu je sveto vrijeme svaka nedjelja. Kroz godinu ima još drugih Bogu posvećenih dana. To su zapovijedani blagdani. Ta sveta vremena, Bogu posvećeni dani, toliko važni da je sam Bog tomu posvetio posebnu zapovijed koja glasi: "Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji!"

Starac Šimun primivši u naručaj dijete Isusa, blagoslovi Boga i na oproštaju od ovozemaljskog života zapjeva svoj Labuđi pjev:

**„Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru,
po riječi svojoj, u miru!”**

Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem sviju naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.

Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori“

Međutim, ne zadugo reče:

"Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca“

Sve, pa i najteže sukobe, moguće je riješiti lijepom riječi. Ono što nam

svima u velikoj mjeri nedostaje jest upravo lijepa riječ. Riječ iz srca.

Kad bismo studirali moć lijepe riječi shvatili bismo da

se njome najlakše osvajaju ljudska srca bez obzira kakva ona bila. Lijepa riječ je ona koja iziđe iz srca i probudi ljubav za istinu. Dakle riječ prodire i u srce onoga koji to ne podnosi. Međutim, sva tragedija i u obitelji, i Crkvi i u politici sastoji se u tome što smo škrti za lijepu riječ čak i prema svojim najbližima. Koliko li sam puta sazivao na susrete, ne samo bliže suradnike, nego i one udaljene, rubne kojima je trač, ogovaranje i klevetanje uz kavu nasušna potreba!

